

РЕШЕНИЕ

№ 2999

гр. Варна, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Моника Ж.а

при участието на секретаря Христина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Моника Ж.а Гражданско дело №
20213110118254 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството по делото е образувано въз основа на предявената във ВРС искова молба от ищцата Д. Г. И., ЕГН *****, с адрес: ***, против ответната страна „Б. п.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление : ***, представлявано от Д. С. Д. - Главен изпълнителен директор. Предявените в условията на обективно кумулативно съединяване искове са с правна квалификация чл. 344 ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, като главни искове /при съотношение на обуславящ към обусловени - чл.344, ал. 1, т. 1 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ/Завени са и искове с правно основание чл.224 КТ / обезщетение за неизползван платен годишен отпуск;/чл.222 ал.1 КТ и чл.55, ал.1 предл. трето ЗЗД във вр. с чл. 221, ал.2 КТ - обусловен от изхода по иска по чл.344 ал.1 КТ - за възстановяване на удържаното на ищцата при уволнението трудово възнаграждение/.

Ищцата основава исквата си молба на следните твърдени факти и обстоятелства:

В исквата си молба Д. И. сочи, че започнала работа при ответника на 05.11.2008 г. като „Пощенски раздавач /пощальон/ /доставъчна дейност/“ с код по НКП:41423005 ,за което между нея и ответника бил подписан трудов договор за неопределено време № 1421/04.11.2008 г. Много скоро след трудовия договор на ищцата било определено работно място в *** на „Б. п. „ЕАД - Варна.

На 02.12.2021 г. твърди ищцата, че ѝ била връчена Заповед № 101/02.12.2021 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на осн.чл.186 от КТ във връзка с чл. 187, т. 3 от КТ /неспазване на техническите и технологични правила/ и т. 8 /злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието/. Със същата заповед на осн.чл.330, ал.2, т.6 от КТ било прекратено и ТПО.

В мотивите на заповедта било посочено, че е констатирано нарушение на трудовата дисциплина, представляващо полагане на подпис вместо получател в опис 242 Е, което съставлявало нарушение и неспазване на техническите и технологични правила. Описани били и две докладни записки на офис мениджър в *** /ДЗ 59-00-763/11.10.2021 г. и ДЗ 3119/26.11.2021 г./, първата с искане на обяснения от ищцата, а втората - с резолюция за налагане на дисциплинарно наказание - уволнение. Изброени били стари наказания, които ищцата намира за изцяло

неотнормими към процесната заповед предвид това, че срокът по чл.194 от КТ за налагане на наказание по тях изтекъл и същите били заличени на осн.чл.197, ал.1 от КТ. На следващо място, според ищцата те били неотнормими към нарушението, за което била наказана и не представлявали основания за процесното уволнение. Релевантни за процесното уволнение според ищцата били само фактите, изложени в мотивите на уволнителната заповед, описани по-горе.

По същество на главното искане с правно основание чл. 344 , ал.1 т. 1 КТ ищцата счита Заповед № 101/2.12.2021 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на ТПО за незаконосъобразна, а уволнението извършено с нея за незаконно, като излага следните основания за това: Процесната заповед била издадена и подписана от неоправомощено лице, както и в нарушение на предписаната от закона форма. Съгласно чл. 195, ал. 1 от КТ, дисциплинарно наказание се налагало с мотивирана писмена заповед, в която се посочвали нарушителят, нарушението и кога било извършено, наказанието и законния текст, въз основа на който се налагало. В заповедта били посочени две ДЗ/ докладни записки/, които не били неразделна част от уволнителната заповед, и не били представени на ищцата за запознаване. Твърдяло се, че Д.И. извършила нарушения по чл.187, ал.1, т.8 от КТ, но в мотивите на заповедта не били посочени факти за такива нарушения. По отношение на твърдяното нарушение по чл.187, ал. 1, т.3 от КТ не било посочено кои технически и технологични правила били нарушени. Като правно основание за процесното уволнение не било посочено предл.първо на чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ - неизпълнение на възложената работа. Горното, според ищцата правело заповедта изцяло немотивирана и неясна, като лишавало съда от възможност да извърши контрол върху нейната законосъобразност, а ищцата - от възможността да се защити срещу извършеното дисциплинарно уволнение.Нарушението на предписаната от закона форма на заповедта за дисциплинарно уволнение сочи ищцата, че е съществено, поради което само на това основание заповедта следвало да бъде отменена.Уволнителната заповед твърди ищцата, че била издадена в нарушение на императивната норма на чл.193, ал.1 от КТ, тъй като преди уволнението работодателят не оценил изложените от ищцата твърдения, не събрал и оценил свързаните с тях доказателства.В обяснението си от 13.10.2021 г. Д.И. изложила фактическата обстановка, свързана с описаното нарушение, като посочила, че е била установена липса на подпис на лице от опис 242, изготвен от името на К.К.. Под заплахата от страна на С. Д., на длъжност „контрольор“, на когото Д. И. била пряко подчинена, че ще бъде наказана ако не подпише опис 242, ищцата сочи, че положила подписа си на мястото, което тя й посочила. Тази заповед била съпроводена с виковите от нейна страна, че ищцата не справяла с работата /която всъщност работела от 2008 г./ и нямала друг избор, освен да се подчини. Изложената фактическа обстановка, твърди ищцата, че не била анализирана, оценена и взета предвид при налагане на наказанието, не били събрани и оценени и доказателствата, свързани с нея. Обяснения от С. Д. не били искани, анализирани и посочени в уволнителната заповед. Според ищцата - ако работодателят бил спазил императивната разпоредба на чл. 193, ал. 1 от КТ, щял да стигне до извод, че ищцата не била извършила нарушение на трудовата дисциплина. Именно затова грубото погазване на императивната норма на чл. 193, ал. 1 от КТ водело до незаконосъобразност на уволнението. При определяне на дисциплинарното наказание не били взети предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, свързани с него, както и поведението на ищцата. В тази връзка ищцата е заявила, че винаги изразявала готовност при евентуален пропуск на нанесен подпис да посети отново лицето, за да вземе подписа. Дисциплинарно уволнение се налагало за тежки нарушения на трудовата дисциплина, каквито твърди ищцата, че не е извършила.

На следващо място ищцата счита, че не е налице фактическият състав на чл.187, ал.1, т.3 от КТ, нито този на чл.187, ал.1, т.8 от КТ. Нарушени били според Д.И. всички императивни разпоредби за провеждане на дисциплинарното производство, а описаното в уволнителната заповед поведение не съставлявало нарушение на трудовата дисциплина, каквото счита, че не била извършила.Уволнението й, твърди ищцата, че било извършено при злоупотреба с работодателска власт от страна на ответника. Поради открития й характер, пояснява ищцата, че често изразявала мнение, свързано с работата, дори когато това мнение е негативно по отношение на взети решения от преките й ръководители. Това водело нерядко до спорове с ръководителите на ПС, а видно от посоченото в уволнителната заповед - и до тенденциозното и незаконосъобразно наказване на ищцата. Това положение обаче силно се влошило при постъпването на работа на Е. И. преди

няколко години.Отношението на Ев.И. към ищцата силно се влошило преди около година и половина, когато Е. И. като офис мениджър в ПС 9023, практически намалила екипа на пощальоните с един човек, който бил преместен от нея на колетно гише без промяна на трудовия му договор. Това станало под предлог, че този работник щял да помага на всички пощальони при обработката на пратките от КНР. След преместването му обаче, той бил обучен за работа на колетно гише и спрял да се занимава с обработката на китайските пратки, но без промяна на трудовия договор. Така на практика неговия район негласно бил разпределен между всички пощальони, което довело до значително увеличение на работата. В резултат на посоченото лошо управленско решение , твърди ищцата , че разделяли района на този техен колега помежду си, времето на пощальоните започнало да не стига за обхождане на районите им и започнали да допускат грешки в работата си. По този повод ищцата сочи, че няколкократно изразила негативно мнение по отношение на извършената промяна пред Е. И.. Това не се харесало никак на офис мениджъра И., която не криела вече негативното си отношение към ищцата, демонстрирала го пред всички, поради което то станало достояние на всички пощальони. На всеослушание отказвала да я приема в кабинета си и заявявала, че с Д.И. щяла да говори само пред всички. Така пред всички пощальони Ев. И. засягала и лични за ищцата въпроси, казвала й, че няма да й даде отпусък, че ще й отнеме точки съгласно правилата, следяла преобладаващо само работата на ищцата, за да й намери пропуски и грешки. Нерядко казвала, че щяла да пише докладни записки срещу ищцата и я карала да дава писмени обяснения преди да бъде издадена и връчена заповед за обяснения. Обясненията, твърди още ищцата, че пишела под диктовката на Ев.И., тъй като не харесвала дадените преди това от ищцата. Така в тези обяснения фактите бивали изопачени според разбиранията на Ев.И. , в резултат на което на ищцата били наложени наказанията, посочени в уволнителната заповед.

В резултат на горното, въпреки че всички 10 души, които били на длъжност „пощальон“, допусkali едни и същи грешки поради претоварването, преобладаващо наказвали ищцата. Офис мениджъра И., твърди ищцата , че й създавал различни затруднения в работата, включително проблеми и затруднения с ползването на платения годишен отпусък. Единствено ищцата не получавала отпусък в посочените от нея срокове, а излизането й в отпусък било съпровождано с устно предупреждение, че преди това трябвало да намери кой да изплаща пенсиите на поверените й пенсионери /последното не било на ищцата задължение, а на офис мениджъра/. Не спирали забележките и обвиненията за постъпки, които ищцата не била извършила. Непосредствено преди уволнението, сочи ищцата , че получила съвети от приближени на И. лица сама да напусне. Така, обяснява в исковата си молба ищцата, че усещала непрекъснато върху себе си вербален психически тормоз от страна на Е. И. и всеки момент очаквала да бъде уволнена.

Предвид изложеното счита ищцата, че посочените в уволнителната заповед докладни записки не отразявали действителните факти и обстоятелства. Независимо от това те представляли ищцата в негативна светлина.Затова макар, че преди уволнението ищцата обяснила гореописаната ситуация на среща, проведена в Централна поща с участието на г-н Г. Я., на която помолила да не я уволняват, и предвид крайно негативното отношение на И. към ищцата, ищцата твърди, че предложила да бъде изместена в друг клон на „БП“ ЕАД, но г-н Я. отказал.Още тогава, преди да оцени фактите и доказателствата, и преди да издаде процесната заповед, г-н Я., излага ищцата, че й заявил, че ако сама не си подаде молбата за напускане, ще я уволни дисциплинарно.

Отделно от изложеното по-горе, при прекратяване на ТПО, твърди ищцата,че не й било изплатено в цялост дължимото **обезщетение по чл.224 от КТ** за неползван платен годишен отпусък. Като член на КНСБ ищцата имала право на платен годишен отпусък в увеличен размер на основание чл.61, ал.1 от КТД на „Б. п.“ ЕАД, действащ от 2018 г. - 24 работни дни. Дължимите в повече по 4 работни дни годишно ищцата не била ползвала и не й били изплатени при прекратяването на ТПО.В същото време без нейно знание и съгласие работодателят удържал от трудовото й възнаграждение обезщетението по чл.221, ал.2 от КТ в размер на 949,47 лв.

Ищцата счита, че БТВ, определено по реда на чл.228 от КТ, е полученото от нея през месец октомври 2021 г. в размер на 1013,87 лв., състоящо се от ОМВ в размер на 708 лв., ДВ за ТСПО в размер на 219,48 лв., СДВ „Изплащане пенсии – жилища“ в размер на 26,39 лв. и изплатените ваучери в размер на 60 лв.месечно.

При така изложените по -горе твърдения, **ищцата е отправила и следните искания до съда :**

Да бъде признато прекратяването на ТПО чрез дисциплинарното ѝ уволнение, извършено със Заповед №101/02.12.2021 г.на ГДД на „БП“ ЕАД за незаконно и да бъде отменено, на осн. **чл. 344,ал.1, т.1 КТ;**

Ищцата да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „Пощенски раздавач /пощальон/ /доставъчна дейност/“ в ***, на осн. **чл.344, ал.1, т.2 КТ ;**

Да бъде присъдено на ищцата обезщетение за оставане без работа в резултат на това уволнение, за срок от 6 месеца в общ размер от 6083,22 лева /шест хиляди и осемстотин и три лева и двадесет и две стотинки/ , считано от деня на уволнението, ведно с лихвата от деня на подаване на исковата молба до окончателното му изплащане, на **осн.чл.344, ал.1, т.3 КТ;**

Да бъде осъден ответника да изплати на ищцата неизплатената част от обезщетението за неползван платен годишен отпуск в размер на 48 лв.дневно за 4 дни неползван платен годишен отпуск за 2020 г. и 4 дни за 2021 г., в общ размер от 384 лв., ведно с лихвата от деня на подаване на исковата молба до окончателното му изплащане; **на основание чл.224, ал.1 от КТ;**

Отправено е и искането - при отмяна на заповедта за дисциплинарното уволнение да бъде осъден ответника да изплати на ищцата удържаното на отпаднало правно основание обезщетение по чл.221, ал.2 от КТ в размер на 949,47 лв., ведно с лихвата от деня на подаване на исковата молба до окончателното му изплащане, **на основание чл.55, ал.1 предложение трето 33Д, вр. чл.221, ал.2 ГПК.**

В уточнителната си молба, в изпълнение на дадените от съда указания, ищцата е посочила, че исковите по чл.344, ал.1,т.1- т.3 КТ са заявени в условията на обуславящ /по т.1 / и обусловени /по т. 2,3 /Искът по чл. 224,ал.1 КТ сочи ищцата, че е предявен в условията на кумулативно съединяване с исковите по чл.344 ал.1 КТ, т.к. обезщетението за неползван платен годишен отпуск се дължало винаги при прекратяване на ТПО, независимо от това дали прекратяването на ТПО било законосъобразно или не, в който смисъл била и трайната съдебна практика.По отношение на последния иск с посочено от ищцата основание чл.55, ал.1 пр. 3 33Д вр. чл. 221, ал.2 КТ ищцата е посочила, че същият обусловен от уважаване на иска по чл.344, ал.1, т.1 КТ, поради което искът по чл.344 ал.1 т.1 КТ се явявал обуславящ.

В същата молба от 13.1.2022 г. ищцата е уточнила ,че желае плащането на паричните вземания да бъде извършено по банков път, като е посочила и банкова сметка.

Ищцата претендира и присъждане на сторените по делото разноси. В подкрепа на твърденията и исканията си, ищцата е направила доказателствени искания.

В срока по чл.131 ГПК ответникът,„Б. п.“ ЕАД, ЕИК *** със седалище на адрес г***, представлявано от Д. С. Д., чрез С. С., в качеството ѝ на упълномощен процесуален представител - **със съдебен адрес: ***** е депозирал във ВРС отговор на исковата молба, заведен под рег . вх. № 14 048/1.3.2022 г.

Ответникът намира, че исковата молба е неоснователна и недопустима.

Ответното дружество не отрича, че с ищцата са били в трудово - правни взаимоотношения в продължение на 13 години и 27 дни, с определено място на работа ***, РУ СИР на „Б. п. „ЕАД, находяща се в ***.

Ответникът сочи, че от описаната фактическа обстановка в процесната заповед било видно, че Д. Г. И. многократно си позволявала през всичките години на работа в дружеството да нарушава трудовата дисциплина, да има непрофесионално отношение към възложените задачи, както и лошо отношение и своеволия проявявани към преките ръководители и колеги. **С постъпила до Директор РУ СИР на БП ЕАД - гр. Варна докладна записка с вх. № 59 -00-763/ 11.10.2021г. и докладна записка с вх.№ 3119/ 26.11.2021 г. от офис - мениджър на ***, при спазване на**

законоустановения срок, било образувано дисциплинарно производство и при спазване на трудовото законодателство - приключило с налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“ на Д. Г. И. за нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187, т. 3 - неспазване на техническите и технологичните правила и т. 8 - злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието, подробно описани в Заповед № 101 / 02.12.2021 г. постановена от Г. Я.-Директор на Регионално управление „Североизточен регион“ на „Б. п.“ ЕАД, упълномощен от Главен изпълнителен директор на „Б. п.“ ЕАД/ съгласно пълномощно с рег. № ***, заверено на *** г. от В. Г. нотариус с рег. № *** на НК./.

Относно обстоятелствата на които се основава иска и в точност, твърдението, че в процесната заповед на работодателя не е мотивирано по разбираем начин за кое точно нарушение на трудовата дисциплина се налага дисциплинарното наказание, което представлявало опит да се счита за неизпълнение на задължението на работодателя по чл. 193, ал.1 КТ, ответникът изразява следното становище :**Твърди се от ответника, че на основание чл. 197, ал. 1 преди издаване на процесната Заповед № 101/ 02.12.2021г. за налагане на дисциплинарното наказание „Уволнение“ същата се предхождала от наложени през 2021 г. други две наказания** обективирани в Заповед № 34/29.03.2021 г. за наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ и Заповед 35/29.03.2021 г. за наложено дисциплинарно наказание „Предупреждение за уволнение“. **Заповед № 101/ 02.12.2021г. за налагане на дисциплинарното наказание „Уволнение“ била издадена при стриктно спазване на всички изисквания на закона, същата била издадена при спазване на разпоредбите на чл.189, чл. 193, ал.1 и чл.194 от КТ, като била отчетена тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които то било извършено нарушението, както и поведението на работника/служителя.**

В качеството си на работодател „Б. п.“ ЕАД чрез Регионално управление „Североизточен регион“ - Варна, представлявано от Г. Н. Я., в качеството му на Директор упълномощен от Д. Д. - Главен изпълнителен директор с пълномощно № ***, заверено на *** г. от В. Г. - нотариус в район София, рег. № *** в регистъра на Нотариалната камара, с което бил упълномощен да упражнява правата и изпълнява задълженията на работодател в отношенията с работници и служители от регионалното управление и неговите областни пощенски станции съгласно изискването на чл.192 от КТ, се твърди в отговора на искова молба, че била издадена уволнителната заповед.

Заповед № 101/ 02.12.2021г. за налагане на дисциплинарното наказание „Уволнение“ била издадена, при спазване на законовите изисквания от страна на работодателя предхождащи налагане на дисциплинарното наказание, а именно приети били писмените обяснения от служителя, както и устни обяснения изслушани пред комисия обективирани в Протокол за даване на устни обяснения на основание чл.193 от КТ. Събрани били и са оценени всички писмени и устни показания във връзка с извършеното трудовото нарушение, което безспорно се доказало пред комисията, чрез признание от страна на служителя Д. Г. И., която заявила, че не била неспазила техническите и технологичните правила, чрез полагане на подпис вместо получател в опис 242 Е, нарушение което категорично представлявало действие в нарушение на техническите и технологичните правила. Чрез извършеното действие служителят, сочи работодателят -ответник, че безспорно злоупотребявал с доверието на работодателя си, което водело и до уронване на доброто име на предприятието съставляващо нарушение съгласно чл. 187, т. 8 от КТ. Събрани, оценени и анализирани били всички доказателства, спазени били законовите изисквания във връзка с образуваното дисциплинарно производство представляващи писмени, устни и свидетелски показания, в резултат, на които твърди ответника, че била издадена Заповед № 101/02.12.2021г. за налагане на дисциплинарното наказание „Уволнение“ на Д. Г. И.. В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, възразява още ответника, че било достатъчно нарушението на трудовата дисциплина да бъде посочено по разбираем за работника начин. Искането на писмени обяснения от работника не било подчинено на никакви формални изисквания, но било достатъчно работникът да е разполагал с възможност да даде обясненията си, след което се е ориентирал в сочените, като нарушение обстоятелства. (в този см. ответника цитира: Решение № 124 / 23.06.2020 г. по дело № 3709 / 2019 г. IV г.о. ВКС; Решение № 722/2011г. по гр.д. № 518/2009г. IV г.о. ВКС, Решение № 68/2014г. по гр.д. № 3145/2013 г. IV г.о. ВКС и Решение №

270/2013 г. по гр.д. № 1328/2012г. IV г.о. ВКС). В случаите, когато било установено, че работникът/служителят е изслушан (поискани са му и той е дал обяснения), не е възразил, че не разбира поставените му въпроси за извършени от него нарушения и е дал обяснения по документите, с които нарушенията са установени и индивидуализирани, за които по-късно му е наложено дисциплинарно наказание, подчертава още ответника, че било спазено изискването на чл.193, ал.1 КТ. (така сочи ответника: Решение на ВКС № 49 / 08.02.2011 г. по гр.дело № 824 / 2010 г. ГК IV г.о.).С оглед на гореизложеното, ответника намира за неоснователно описаното в исковата молба твърдение по чл.193, ал.1 КТ.

По съществото на спора ответника изразява следното становище:

Твърдяло се в исковата молба, че нарушенията на трудовата дисциплина, посочени в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, касаещи нарушение на трудовата дисциплина на основание чл. 187, т. 3 - неспазване на техническите и технологичните правила и т.8 - злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието не съставлявали нарушение и постановеното дисциплинарно уволнение било извършено при злоупотреба с работодателска власт.Повелителната норма на чл. 126, т. 7 КТ вменявала в задължение на служителя да изпълнява стриктно трудовите си задължения и нарежданията на работодателя, които задължения представлявали съществен елемент от трудовата дисциплина. С виновното йм неизпълнение се изпълвал фактическият състав на чл. 187 от КТ - нарушения на трудовата дисциплина, за които нарушителят се наказвал с предвидените в КТ дисциплинарни наказания. Уредбата на дисциплинарната отговорност била изградена върху принципа на съответствие на тежестта на наказанието с тежестта на нарушението.

Твърденията в исковата молба на ищцата, че лошото и негативно отношение на прекия ръководител било личностно спрямо нея, ответника счита, че се опровергавало категорично чрез наложените през целия й трудов стаж в пощенска станция 23 дисциплинарни наказания, налагани от различни ръководители на ***. Лошото поведение, отношение и многократно извършвани нарушения на трудовата дисциплина от страна на Д. Г. И. се доказвали безспорно от всички наложени дисциплинарни наказания.Въпреки твърденията в исковата молба на ищцата, че всяко наложено й дисциплинарно наказание било тенденциозно и незаконосъобразно, което производство само по себе си можела да обжалва и докаже незаконосъобразност на всяко наложено наказание, през целия й трудов стаж в дружеството, от нейна страна подчертава в срока по чл.131 ГПК ответника, че нямало водено съдебно производство срещу нито едно от наложените и наказания, напротив с поведение и системно извършвани нарушения И. продължавала да нарушава трудовата дисциплина.

Твърди се от ответника, че през 2017г., видно от Докладна записка с изх.№ 42/ 21.03.2017г. от Н. С. офис – мениджър, към него момент на пощенската станция, било докладвано, че ищцата системно си позволявала демонстративно арогантно и провокативно поведение спрямо колегите, довело до постоянни скандали, конфликти и неблагоприятна психологическа атмосфера на работната обстановка. Докладната била придружена със списък на служител и/колеги от ***, довело до налагане на дисциплинарно наказание „Забележка“.

Отделно от горното ответникът възразява срещу твърдението, че на ищцата се дължи обезщетение по чл.224 от КТ, тъй като ищцата съгласно приложена справка към отговора на искова молба използвала целия си платен годишен отпуск за 2021г. в размер на 24 работни дни, включващ допълнителните 4 дни съгласно КТД. Видно било от същата справка, че И. ползвала 2 дни в повече от полагащите и се за 2021 г., тъй като съгласно КТ платения годишен отпуск винаги се изчислявал в полза на работника.

На основание чл. 221, ал. 2 от КТ лицето дължало обезщетение в размер на едномесечното си брутно трудово възнаграждение при налагане на дисциплинарно наказание уволнение.

Извън изложеното по-горе ответникът възразява срещу посочения размер на БТВ, като счита, че последно брутно възнаграждение е начисленото за месец ноември 2021г., грешно били включени и ваучери в размер на 60 лв., които се дължали и изплащали на основание социална политика съгласно КТД и не представлявали сума, част от brutното трудово

възнаграждение на служителите в „Б. п.“ ЕАД.

С оглед гореизложеното, обобщава ответника, че уволнителната заповед била ясно мотивирана, отразявала действителната фактическа обстановка довела до дисциплинарно наказание уволнение на Д. Г. И.. Предвид горното, ответникът моли съда да отхвърли изцяло предявения от ищеца иск срещу „Б. п.“ ЕАД като неоснователен и да потвърди Заповед № 101/02.12.2021 г. издадена от Директора на Регионално управление „Североизточен регион“ на „Б. п.“ ЕАД, в качеството му на работодател, относно наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ като правилна и законосъобразна.

В подкрепа на изложените твърдения и възражения ответникът е направил доказателствени искания.

В проведеното първо по ред открито съдебно заседание ищцата, чрез процесуалният си представител адв.И. В. е навела следните групи пояснения към исковата молба : Счита , че не е налице, а и работодателят не се е позовал на нито един фактически състав от съставите за дисциплинарно уволнение, посочени изчерпателно в **чл. 190 от КТ**, не са посочени твърдения и факти, които да обосновават такъв състав.**Твърди, че липсва яснота в процесната Заповед** за посочването на нарушения по чл. 187, т. 8 от КТ, за която в двете хипотези се отнасят наказания. На трето място, сочи, че преценката за вида на наказанието не е взета от дисциплинарно наказващия орган, а от комисията, която е обективирала това решение и тази преценка в представения протокол от устното изслушване от 09.11.2021 г. Изрично е отбелязано, че пощенските раздавачи нямали задължение по длъжностна характеристика, нито били обучени да въвеждат опис 242 Е в компютъра, това било задължение на контрольорите, в случая контрольора С. Д.. Не само това - никой от пощальоните нямал право сам да въвежда опис 242 Е по отношение на собствения си разнос, тоест за себе си. Твърди се още, че ищцата не е изготвила по отношение на собствения си разнос опис 242 Е, поради което пропуск на пратка в такъв опис не е по вина на ищцата, а на лицето, което го е изготвило, чието задължение е било изготвянето му. Още по-малко можело да се твърди, че ищцата е полагала подпис върху чужд опис 242 Е , при уточнението, че ищцата е посочила на кое лице е било описът, за който се твърди, че ищцата по собствено желание е полагала подпис. На последно място, лицето, за което твърди ищцата, че е преместено без промяна на трудовото правоотношение на колетно гише, сочи адв.В. , че е С. Л. П., в каквато връзка са изложени твърдения за злоупотреба с право от страна на работодателя Това лице, въпреки че по трудов договор се водило пощальон, работило само на колетно гише, като е наложило останалите пощальони да поемат неговите задължения. В същото време, от името на това лице продължили да издават опис 242 Е без то да е извършило разнос, като в същото време това лице въвеждало данни на колетно гише със собствения си код.

В последното открито съдебно заседание ищцата, представлявана от адв.Ив.В. поддържа исковата молба, желае уважаване на иска, а ответната страна ,представлявана от упълномощения процесуален представител юрисконсулт С. С. поддържа отговора на искова молба ,желае отхвърляне на исковете .

В рамките на предоставения от съда срок и на двете страни, по делото на 3.10.2022 г. процесуалните представители на страните са депозирали писмени бележки, в които са развили фактическите си и правни доводи по същество на спора .

Съдът, като прецени съобразно чл. 12 и чл. 235 ГПК поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и по вътрешно убеждение, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното:

Спор между страните по делото затова, че ищцата е дългогодишен служител при ответника и прекратяването на ТПО липсва, поради което и с доклада по делото съдът е обявил на страните, на осн. чл.146 , ал.1 т.4 и т.5 ГПК за безспорно и ненуждаещо се от доказване , че:страните по спора са се намирали в ТПО от повече от 13 години, че ответникът е работодател на ищцата, че същата е била назначена на длъжността, от която е уволнена и че ТПО е прекратено на основание чл.186 КТ вр.чл. 187 т. 3 и т. 8 КТ, със Заповед № 101/2.12.2021 г.

Спорни между страните са въпросите свързани със законността на уволнението на ищцата, както и всички обусловени от изхода на спора по иска по чл.344, ал.1 т. 1 КТ , въпроси включени в предметните предели на исковото производство.

Установено и доказано е по делото, че на 04.11.2008 г. ищцата Д. И. е встъпила в трудово правоотношение с ответника – работодател „Б. п. „ ЕАД .

Видно от приложения на л. 9 – ти по делото в заверено за вярност с оригинала копие на трудов договор № 1421 / 4.11.2008 г. ищцата е приела за изпълнява длъжността „, пощенски раздавач /пощальон/ /доставъчна дейност / „, с код по НКП : 41423005 , с място на работа ПС Варна 9 , II категория към Р П С – 2 за неопределено време , считано от 05.11.2008 г. Съгласно клаузите на трудовия договор , продължителността на работния ден е 8:00 ч., а основното трудово възнаграждение месечно на ищцата възлиза на 283 лева, допълнително трудово възнаграждение – за продължителна работа 15 % - 42,45 лв., основен и допълнителен платен годишен отпуск - по чл.155 КТ- 20 работни дни .

С допълнително споразумение № 180 / видно от л. 10 – ти от делото / , във връзка с Писмо № РУ – 01 - 42/ 1.2.2021 г. за актуализиране и договаряне на ОМЗ , на 1.2.2021 г., на осн. чл. 118, вр. чл. 67, ал.1 , т.1 КТ е въведено изменение в трудовия договор на ищцата от страна на работодателя , като считано от 01.01.2021 г. основната месечна заплата на ищцата е била увеличена от 647 лв. на 708 лв. , при изричното посочване на звеното в което работи ищцата – ПС Варна 23 II категория, 1509023 в ПС Варна 23 II категория, 1509023 ;договорено е било още : допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 18 % , а съгл. § 3 ЗР на КТД и допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в допълнителния размер, установен в действащия КТД за съответния му срок на действие – 12 % . Извън основния платен годишен отпуск по чл.155 КТ от 20 дни , съгл. § 3 ЗР на КТД , е бил увеличен размера на основния платен годишен отпуск , съгласно уговорения в действащия КТД за съответния му срок на действие .

Със Заповед № 101/02.12.2021 г. , издадена на основание чл.186 КТ ,във вр. с чл. 187, т.3 – неспазване на техническите и технологични правила и т. 8 – злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието , при спазване на разпоредбите на чл.189, чл.193 , ал.1 и чл.194 КТ работодателят е наказал ищцата с наказанието „ дисциплинарно уволнение „ , като на осн. чл. 330, ал.2 т.6 КТ е прекратено трудовото правоотношение между“ Б. п.“ ЕАД и Д. И., заемаща длъжността „, пощенски раздавач / пощальон //доставъчна дейност / в ПС „, в ***, РУ „Североизточен регион“ на „Б. п. „ ЕАД – Варна .

Уволнителната заповед е представена в заверено за вярност с оригинала копие от ищцата още с исковата молба и приобщена като писмено доказателство по делото на листи от 11 до 14 вкл. Установява се от съдържанието на заповедта, че е издадена от работодателя „Б. п.“ , Регионално управление „ Североизточен регион „, на „Б. п.“ ЕАД в писмена форма, подписана от Директора на

СИР -Г. Я., пълномощник на ГИД на „Б. п.“ ЕАД Д. Д., упълномощен с пълномощно № ***, заверено на *** г. от В. Г. – нотариус в район София , рег.№ *** в регистъра на НК .

В обстоятелствената част на уволнителната заповед, работодателят е вписал по следният начин фактическите обстоятелства , свързани с нарушението : (цитирани буквално от съда , с оглед най-вече възразенията на ищцата, че в заповедта липсва описание на извършеното нарушение)

„ На 11.10.2021 г. в Регионално управление „ СИР „на БП ЕАД Варна е постъпила Докладна записка № 59 – 00 – 763 /11.10.2021г. от Е. И. на длъжност офис мениджър в *** с искане за обяснения от служител Д. Г. И. на длъжност – „ Пощенски раздавач /пощальон/ доставъчна дейност в ПС „ в *** , РУ СИР на БП ЕАД –Варна. Писмените обяснения са поискани във връзка с констатирано нарушение на трудовата дисциплина от служител Д. Г. И. на 06.10.2021 г. представляващо полагане на подпис вместо получател в опис 242 Е , което съставлява нарушение и неспазване на техническите и технологични правила на дружеството . С писмо с изх.№ 2486 /12.10.2021 г.са поискани писмени обяснения за посоченото нарушение на трудовата дисциплина от Директор РУ СИР на БП ЕАД – Варна, получено лично от Д. Г. И. на 13.10.2021 г. С вх.№ 2514/15.10.2021 г. са постъпили писмени обяснения от Д. Г. И.. С оглед дадените обяснения и на основание чл. 193,ал.1 от КТ на 05.10.2021г. на Д. Г. И. лично е връчена покана за даване на устни обяснения с цел събиране и оценка на доказателствата , определяне на тежестта и обстоятелствата , при които е извършено нарушението, както и преценка на поведението на служителя . На 09.11.2021 г. в 10.30 ч. в сградата на РУ „ Североизточен регион „ на БП ЕАД , на адрес *** , в кабинета на Директора, на основание чл.193 КТ и съгласно лично връчена писмена покана за даване на устни обяснения на Д. Г. И., на длъжност „ Пощенски раздавач /пощальон / доставъчна дейност / в ПС в *** , пред комисия се изслушаха устните обяснения във връзка с извършеното нарушение на трудовата дисциплина . Във връзка с докладна записка с вх.№ 59 -00- 763 /11.10.2021 г. относно полагане на недействителен подпис от Д. Г. И. на 06.10.2021 г., потвърдено с устни обяснения от служителя **пред комисия обективирани в протокол от 09.11.2021 г.** в РУ СИР на БП е входирана Докладна записка с вх.№ 3119/ 26.11.2021 г. от Е. И. на длъжност офис мениджър в *** с резолюция за налагане на дисциплинарно наказание – уволнение „ .

В уволнителната заповед, в 7 точки са вписани налаганите на ищцата дисциплинарни наказания :1. “Предупреждение за уволнение“, наложено със **Заповед № 2/8.1.2010 г.** за недоставени 150 броя каталози „Метро „ от билинг 2 за периода 11.1.2010 – 13.1.2010г., представляващо неизпълнение на възложената работата , неспазване на техническите и технологични правила на осн. чл. 187, т.3 КТ.2. “Предупреждение за уволнение „, наложено със **Заповед № 347/2.7.2014 г.** за неспазване на техническите и технологични правила на осн. чл.187, т.3 КТ, изразяващо се в неспазване на технологията за доставка на препоръчани кореспондентски пратки № PS 7500009МОМА и №75000BMNCP.3. „Предупреждение за уволнение“ , наложено със **Заповед № 212/11.04.2014г.** за неспазване на техническите и технологичните правила на осн. чл. 187, т.3КТ изразяващо се в нарушение на Наредбата за изплащане на пенсии,представляващо неправилно оформени пенсионни картони, констатирано в последователно извършени проверки. 4. „Забележка“, наложена със **Заповед № 192/28.04.2017 г.** на осн. чл.187, т. 10 КТ ,вр. чл.23, чл.24, ал.2 и чл.26, ал.3 от Етичния кодекс за поведение на работниците и служителите в „ Б. п. „ ЕАД, подкрепена с подписка от персонала на ПС ,изразяващо се в грубо и невъздържано поведение към колегите си , създаване на конфликтни

ситуации и отправяне на обиди и заплахи към колеги. 5. „Предупреждение за уволнение“, наложено със **Заповед № 58/16.11.2020 г.** за неспазване на техническите и технологични правила на осн.чл.187, т.3 КТ и за уронване на доброто име на предприятието на осн. чл.178, т. 8 КТ и за две нарушения, първо на 26.10.2020 г. не оформя 5 броя обикновени писма с образец 250 и второ на 27.10.2020 г. при изискване на писмата, служителя заявява, че са изгубени. 6. „Забележка“, наложена със **Заповед № 34/29.03.2021 г.** на осн. чл. 187, т.3 КТ за неспазване на техническите и технологични правила, изразяващо се в нарушение на поредността на изплащане на пенсиите по домовете на 08.03.2021 г. въз основа на подадено оплакване от клиент. 7. „Предупреждение за уволнение“, наложено със **Заповед № 35 /29.03.2021 г.** за неспазване на техническите и технологични правила на основание чл. 178, т.3 КТ и за уронване доброто име на предприятието на осн. чл.178 т. 8 КТ, изразяващи се две нарушения, първото при доставка на данъчни известия на бл. 301, същите са оставени в нарушение по решетките на входовете, и второ пред вх. 11 на бл. 301 са оставени отново в нарушение данъчни известия на масичка пред входа. .

При налагане на дисциплинарното наказание на ищцата, видно от л. 13 –ти, работодателят е приложил нормата на **чл.221, ал.2 КТ**, съгласно която е вписано в заповедта, че лицето дължи обезщетение в размер на едномесечното си брутно трудово възнаграждение. Спор затова, че на ищцата е удържано едномесечно брутно възнаграждение няма, нито относно размера на същото, като този факт е отделен в хода на съдебното дирене за безспорен съгл. чл.146 т.4,5 ГПК.

Ищцата не е оспорила, а сама твърди, че уволнителната заповед ѝ е връчена на 2.12.2021 г./л.3 от делото – стр.1 –ва от исковата молба /. Установено е по делото (л. 48 -ми), че уволнителната заповед е връчена лично на ищцата на дата 02.12.2021 г. (Ответната страна също е приложила към отговора на искова молба заверено за вярност с оригинала копие на оспорената заповед, приобщено на л. 45 -48 по делото, което копие съдържа и доказателствата за връчване на заповедта на ищцата).

При така изложеното по-горе, от фактическа страна на спора, съдът приема за доказано, че на 02.12.2021 г. по надлежния ред, срещу подпис, ищцата е получила оспорената уволнителна заповед.

Фактът, че исковата молба с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ е заведена във ВРС на дата 22.12.2021 г. обуславя единствения извод за допустимост на исковата защита, поради което и съдът следва да прецени законосъобразно ли е уволнението на ищцата, налице са твърдените от ищцата нарушения на основни принципи на КТ допуснати от работодателя при дисциплинарното производство, въобще налице е било нарушение на трудовата дисциплина от страна на ищцата и законосъобразна и мотивирана ли е уволнителната заповед. За да даде обективен правен отговор на първия спорен по делото въпрос, включен в предмета на доказване по иска с правно осн. чл.344, ал.1 т.1 КТ, съдът анализира относимите доказателства, а именно:

От приобщените по делото писмени доказателства, ангажирани от ответника с отговора на искова молба, заверени за вярност с оригинала копия на : пълномощно от Д. Д. – Главен изпълнителен директор на Б. п. АД към Г. Н. Я. –Директор на Регионално управление Североизточен регион на Б. п. ЕАД с нот.заверка на подпис с рег. № ***/ ** г. на нот. В. Г. - нот.с рег.№ *** и район на действие София /л. 40,41/ ; Докладна с рег. № 3119/ 26.11.2021 г. от Е. И. – офис мениджър при ПС Варна 23 до Директор РУ СИР на БП ЕАД с предложение да бъде наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“, на Д. И. поради неспазване на технически и

технологични правила изразяващо се в полагане на недействителен подпис на получател в опис на пощальон 242 Е на 06.10.2021 г. / л.49/, Протокол на основание докладна записка 59 – 00 – 763/11.10.2021 г. на офис мениджър на *** от 09.11.2021 г./ л.50-52/; искане за даване на устни обяснения , адресирано до ищцата с изх.№ 2675/5.11.2021 г./ л. 50/, собственоръчни обяснения от С. Д.а Д. – контролър ПС Варна 9023 от 22.10.2021 г. , с рег. № 2587/25.10.2021г./л. 54/, искане до С. Д. с изх.№ 2551/19.10.2021 г. да даване на писмени обяснения за нарушение на трудовата дисциплина / л.55/ , обяснение от Д. И. , носещо дата 13.10.2021г. адресирано до Главния изпълнителен директор на РУ Б. п. с рег. № 2514/15.10.2021 г. /л.57/, искане до Д. И. за даване на писмени обяснения за нарушение на трудовата дисциплина с изх.№ 2486 / 12.10.2021 г. /л. 58/, Докладна от Е. И. до Директор РУ СИР на БП ЕАД с изх.№ 59 -00 – 763 / 11.10.2021 г. / л. 60/ , съдът намира , че оспорената уволнителна заповед е издадена от оправомощено затова лице, след изпълнение на всички законови изисквания за установяване на допуснатото от ищцата нарушение на трудовата дисциплина и изискване на обяснения от Д.И. .

Приобщените по делото заверени за вярност с оригинала заповеди за налагане на други дисциплинарни наказания на ищцата „забележка“ и „предупреждение за уволнение „ са общо три, издадени на 29.03.2021 г., 29.03.2021 г. 28.04.2017 г. , но не касаят пряко процесната уволнителна заповед .Същите свидетелстват затова ,че не за първи път работодателят констатира допуснати нарушения при изпълнение на работата на ищцата . В тази връзка от Заповед № 34/29.03.2021 г./л.61/, Заповед № 35/29.03.2021 г./ л.63/ Заповед № 192 / 28.04.2017 г./ л.65/, Становище на Ив.Ж. – ръководител ОПС Варна до Директора на РУ Североизточен Регион на БП ЕАД Варна с изх.№ 2142/13.4.2017 г./ л. 66/, Докладна от Ив.Ж. до Директора на РУ Североизточен регион – Български пощи ЕАД с изх.№2317/ 27.3.2017 г./ л. 67/ , Докладна записка до Ръководител ОПС Варна с изх.№ 42/21.3.2017г. от Н. Д.а С. – офис мениджър ПС Варна 23 относно поведение на Д. И. ведно със списък на 19 служители на ПС Вн 23 , положили подписи срещу имената , които категорично отказват да работят с Д. И./ л.69/ , според съда се налага извод, че ищцата независимо от това дали заради открития си характер ,както твърди в исковата молба, е била субект на дисциплинарна отговорност , а и далеч назад във времето, преди Е. И. да заеме длъжността офис мениджър на ПС Варна 23 , също е имало сигнали и от клиенти на пощата и от колеги на Д.И. за неизпълнение или неточно изпълнение на трудовите й функции , разгледани от работодателя и приключили със Заповеди за налагане на дисциплинарно наказание.

Ищцата не твърди да е оспорила която и да е от изброените по-горе заповеди за налагане на дисциплинарно наказание, а единствената оспорена от нея пред съд заповед е именно уволнителната заповед ,връчена й на 2.12.2021 г.

За цялостното изясняване на обективната страна на спора , съдът е допуснал събиране на гласни доказателства и провеждане на необходимите експертизи .

Безспорно за съда е установено, че опис 242 Е , представен в оригинал от ответника и приложен на лист 147- ми по делото е неистински документ.

Въз основа на допусната по делото **съдебно –графологична експертиза**, заключението по която е приобщено на листи 178 – 188 , частично оспорено от ищцата , чрез адв.В., но напълно кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено, се изяснява и установява , че върху този опис лицето , сочено за получател на пратката не е положило подписа си . Подписът положен в графа „ Подпис „, срещу името на получател И. П. в Опис 242 Е , приложен в оригинал към Молба с вх. № 34957/26.05.2022г., на първия документ с генерирана дата 06.10.2021 г., дава еднозначно

заклучение вещото лице –графолога Е.А., че не е изпълнен от И. И. П./ за която вещото лице е пояснило в скоби , че е майка на получателя /. Подписът, положен в графата „Подпис „ в същия опис, заключава вещото лице , че не може да се отговори дали е изпълнен от Д. Г. И. , т.к. е произволно положен и не носи достатъчно на брой идентификационни признаци . Това заключение вещото лице е поддържало в открито съдебно заседание, като допълнително дори в обстоятелствената част на експертизата е вписало, че лицето – получател на пратката е малолетно и за него в документи, получавани от „Б. п. „АД се е подписвала майката – И. П. . В разпита си пред съда вещото лице е обяснило още, че подписа върху процесния опис не и на бащата на получателя на пратката , както и че са изследвани и тези подписи за пълна обективност на експертното заключение при използване на необходимия сравнителен материал . Въпреки, че СГЕ е частично оспорена от процесуалния представител на ищцата, искане по реда на чл.201 ГПК не е направено.

По делото на л. 167 – 170 и л. 190 – 246 е приобщено основното и допълнително заключение на вещото лице С. Д. по допуснатата за нуждите на процеса **съдебно техническа експертиза** . Заключение на вещото лице Св.Д., кредитирано напълно от съда като обективно и компетентно дадено (несопорено от страните), както и разпита на вещото лице, налагат изводите от фактическа страна, че на датата 06.10.2021 г. в 11:03 ч. за пощальон Д. И. е изготвен опис 242 Е със 17 позиции, подписано с инициали „ П. „ . Същият ден в 16:08 ч. за пощальон К.К. е изготвен Опис 242 Е с една позиция , подписан с видимо различни на вид инициали „ С. П. „ . Вещото лице Св.Д. , на последно място в заключението си дава отговор , че за релевиращия период служителят Севдалина П. не е била назначавана на колетно гише. Извън писмената част на заключението на вещото лице, в.л.Д. в разпита си е пояснило , че така наречената методика на работа в процесната пощенска станция му е била обяснена на място, поради което е съдът е допуснал събиране на допълнителни доказателства – приложените по делото на листи 247 – 290 , представени от ответника с молба с рег. № 42443/23.6.2022 г. : *Закон за пощенските услуги , Лицензия № 1-001 – 05 / 16.7.2020 г. , удостоверение № 0015-01 /30.12.2010 г., лицензия № 3-001 – 002 / 16.07.2020 г. , изменение № 3-001-003/14.6.2021 г. , Удостоверение № 0018416 ; Заповед № 25/30.1.2019 г. ; Контролни срокове за ПС 9023 към ОПС Варна, Заповед № 96 /1.6.2021 г.ведно с график, Заповед № 66 / 24.04.2019 г. ведно с график и образци на констатилен протокол – приложение 2 и 3.* Така представените от ответника писмени доказателства действително потвърждават изявлението на вещото лице Д., че писмена методика за работата в процесната пощенска станция няма създадена, а против приобщаването им е наведено възражение от процесуалния представител на ищцата поради настъпила преклузия .

От изложеното по –горе се налага извода от фактическа страна , че по време на работата на ищцата Д. И., на дата 06 октомври 2021 г. има създадени два , но различни опис 242 Е . Визуалното сравнение между опис 242 Е приложен на лист 137 – ми в заверено за вярност с оригинала копие и оригинала на опис 242 Е приложен на л. 147 –ми , води до извод, че на дата 06.10.2021 г. са създадени два , но различни опис 242 Е. Приложеният на л.137 / изследван от в.л.Д. / действително има 17 генерирани записа , докато оригинала на опис 242 Е на л. 147 само един . В двата опис 242 Е общото е не само датата на съставяне, но и номера на пратката PS901000BNELE, адресирана до И. П.. Установено е по делото ,че опис 242 Е приложен на л. 137 –ми съдържа задрасквания и ръкописно изписване на номера на пратката и баркод, както и имената Д.И. за предал и Д. за приел , вкл. и подписи на предал и приел. В оригинала на опис 242 Е на л.147 за предал са вписани имената К.Костова , положен е подпис, а за приел Д., като също е положен подпис .

Обясненията дадени от ищцата на 13.10.2020 г. пред работодателя / л. 57/ относно констатирано технологично нарушение за положен от Д.И. подпис на 6.10.2021 г. в опис 234 пред контролър , пощенска служба – С. Д., са че С. Д. установила липсата на подпис на лице от опис 242, който е на името на К.К. /пощенски раздавач / и накарала ищцата под заплаха от наказание и хули , че не се справяла с работата да се разпише върху листа, а ищцата даже не видяла точно къде се разписва , защото Д. с пръст ѝ посочила мястото и така крещяла , че Д.И. нямала друг избор да не изпълни разпореждането ѝ и била подставена под вербална атака и агресия от С. Д..Видно от писмените обяснения на С. Д. ,дадени пред работодателя на 22.10.2021 г. / л. 54 –ти от делото / Д. категорично е отказала да е накарала въпросната служителка (ищцата) да положи недействителен подпис , като е посочила лицата, станали неволни свидетели при възникналата ситуация.

В хода на съдебното дирене са събрани гласни доказателства чрез показанията на С. Д., дадени в открито съдебно заседание на 3.6.2022 г. /л.153 /. От свидетелските показания на С.Д. се установява, че свидетелката работи при ответника общо от 30 години, като от 11 години е в процесната пощенска станция и заема длъжността „контролър „.По същество от показанията на св.Д. се изяснява, че работата на пощальоните , така както и ищцата е твърдяла, е натоварена, особено в периода в който се изплащат пениси. Същата свидетелката твърди , че на процесната дата в самия опис 242 едно писмо не било влязло , но Д. И. го доставила , а разбрала това нещо , когато се върнала от разнос. Всъщност св.Д. ѝ казала, че това е недопустимо, защото „едно писмо казвали хората, но това им струвало работата – срокове на писмото ако има , започвали да текат от датата на получаване, имали самите служители срокове също с експедиране на обратните разписки , не можело да престои два три дена тази разписка вкъщи „, а ако Д. И. си била преброила писмата преди да се разпише на опис 240, тя щяла да разбере , че имало едно писмо по-малко в опис и веднага щели да оправят грешката, писмото щяло да влезе в опис , да го вкарат в опис и да разпечатат нов, всичко щяло да бъде нормално, но Д. И. не открила, че писмата са с едно по-малко, въпреки че се подписала при приемането на писмата.Така, твърди свидетелката Д., след като вече Д. И. отишла при Св.Д. да ѝ се отчита ѝ върнала обратната разписка, но всъщност не можела да я опише в опис, понеже писмото не било в опис .Тогава, разказва свидетелката, че тя казала на ищцата да го напише ръчно, ищцата го писала, писала, задраскала и после казала : „, аз ще го направя на компютър „, , но понеже не можело на нейно име да се направи , Д. присъствала там, не можело да се направи на името на Д.И., защото щял да излезе „чист опис „, нямало да ги има подписите на доставените писма в новия , който щял да излезе. Ако в този опис Д.И., пояснява свидетелката , имала 10 пратки ,не знаела колко са, три например били доставени , новият опис щял да вкара новото писмо, но щял да излезе „абсолютно чист, без доставки „.Така ,става ясно от разпита на св.Д., Д. задраскала написаното и понеже не можело на същото име на присъстващите хора за деня , имали една колежа в отпуск , и Д. И. го направила на нейно име , за да има „доставка на адрес „, за да влезе в системата. Доставено било само писмото .

Дадените от свидетелката Д. показания, посочени по-горе, съдържат и сведения за начина на работа на пощальоните, техните задължения , както и твърдения затова, че не е проявявано субективно отношение към ищцата. Отделно от горното самата свидетелка не е скрила от съда, че и тя има наказание „забележка „, .

Извън посочените по-горе доказателства, по делото на л. 93 – 94 е приобщена длъжностната характеристика за заеманата от ищцата длъжност, като в точка 3 е записано : доставярегистрираните пратки , известия за доставяне лично на получателя срещу подпис в кн.обр.242 , а в т. 5 : при връщане от разнос в ПС предава недоставените регистрирани пощенски

пратки , колетните покани , покани за записи , ИД и др. на определено гише срещу подпис в книга 242 за тяхната доставка до края на работния ден при поискването ѝ от получателите .

И на предпоследно последно място , напълно относима към предметните предели на спора е и допуснатата **съдебно – счетоводна експертиза**, заключението по която е приобщено на лист 132. Заключението на в.л. Е.Т. , макар и частично оспорено от ищцата чрез адв.В. досежно възнагражденията които се включват в основното трудово възнаграждение, съдът кредитира напълно , като намира, че вещото лице правилно е определило тези елементи от трудовото възнаграждение , които имат постоянен характер . По същество се установява от ССчЕ , че БТВ , което следва да служи като база за обезщетение за оставане без работа на ищцата възлиза на 927, 48 лева , пресметнато от вещото лице за 6 месеца – 5 564,88 лв.В.л. Ел.Т. също е отчело , че ищцата е освободена от длъжност, считано от 2.12.2021 г., като сочи , че дължимият се платен годишен отпуск за 20 р.д. по трудов договор и за 4 р.д. по КТД възлиза на 24 работни дни на година.В.л.Т. дава заключение, че ползвания платен годишен отпуск от ищцата за 2021 и 2020 г. е по 24 дни /показан в табличен вид за 2020 и 2021 г./,като вещото лице не установява неползван отпуск .

И на последно място , от проведения оглед на трудовата книжка на ищцата в последното открито съдебно заседание и данните представени от адв.В. от НАП /л.290/ се установява, че в 6 месечния период от прекратяване на ТПО ищцата не е работила при друг работодател, а е встъпила в ново трудово правоотношение, с друг работодател на дата 22.06.2022 г., така както е вписано в т.1 от справката на НАП .

При така установените фактически обстоятелства съдът достигна до следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявени са в условията на обективно кумулативно съединяване искове , с правна квалификация чл. 344 ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, като главни искове /при съотношение на обуславящ към обусловени - чл.344, ал. 1, т. 1 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ/ и искове с правно основание чл.224 КТ / обезщетение за неизползван платен годишен отпуск/ ;чл.222 ал.1 КТ и чл.55, ал.1 предл. трето ЗЗД във вр. с чл. 221, ал.2 КТ - обусловен от изхода по иска по чл.344 ал.1 КТ - за възстановяване на удържаното на ищцата при уволнението трудово възнаграждение/, съдът е намерил и намира за процесуално допустими . Исковите са предявени от правоимащо лице в преклузивния срок, съгласно чл. 358, ал. 1, т.2 от КТ. Оспорваната заповед № 101 / 2.12.2021 г. е връчена на ищцата на 02.12.2021 г., а исквата молба е подадена в съда на 22.12.2021 г. , т.е. в преклузивния срок от два месеца.

Характера и вида на предявените искове налага произнасянето на съда първо по иска по чл.344 , ал.1, т.1 КТ.

За да се произнесе съда по същество на спора, на база събраните по делото доказателства , съгласно трайната съдебна практика , от правна страна излага следните мотиви :

Разпоредбата на чл. 186 КТ определя виновното изпълнение на трудовите задължения, от страна на работника/служителя, като нарушение на трудовата дисциплина. Съгласно посочения законов текст, нарушителят се наказва с предвидените в КТ дисциплинарни наказания. По отношение налагането на дисциплинарно наказание във връзка с извършено от работника нарушение на трудовата дисциплина законът въвежда императивни изисквания по чл.193 - чл.195 КТ, спазването на които е условие за законосъобразност на наложеното наказание. Така нормата на чл.193, ал. 1 КТ задължава работодателя да изслуша устните **или** да приеме писмените **обяснения на работника** преди налагането на дисциплинарното наказание; да съобрази сроковете установени с нормата на чл.194, ал. 1 КТ и уволнителната заповед да съответства на изискванията за форма и съдържание, установени с разпоредбата на чл.195, ал.1 КТ. Последната изисква дисциплинарното наказание да се налага с мотивирана писмена заповед в която, освен наказанието, следва да бъдат посочени нарушителят, нарушението, кога е извършено същото, както и законовият текст, въз

основа на който наказанието се налага. Спазването на това изискване обуславя възможността да бъде извършена преценка за наличие на предпоставките мотивирали работодателя да наложи конкретното дисциплинарно наказание, в т.ч. дали извършеното представлява нарушение на трудовата дисциплина, както и дали наложеното наказание е съобразено с тежестта на извършеното нарушение. Изискването за съответствие на наказанието с тежестта на извършеното нарушение, обстоятелствата, при които то е извършено, както и поведението на работника или служителя, следва да бъде задължително съобразено от работодателя при определяне на дисциплинарното наказание /така чл. 189, ал. 1 КТ/. Евантуално неспазването на горепосочените императивни норми би довело до отмяна на оспорената пред съда заповед за налагане на дисциплинарно наказание, без да е необходимо съдът да проверява нейната материална законосъобразност.

При оспорване законосъобразността на уволнение, тежестта на доказване е възложена изцяло на работодателя - ответник по спора, в който смисъл и съдът с доклада по делото е разпределил тежестта на доказване между страните.

Според утвърдената съдебна практика, при дисциплинарите производства, предметът на съдебния контрол е ограничен от основанията за незаконност на уволнението, които са посочени в исковата молба. Правният спор се развива в рамките на релевираните от ищцовата страна доводи, като съдът няма правомощията служебно да преценява законосъобразността на уволнението според основания, които не са посочени в исковата молба.

Дисциплинарното наказание, което се оспорва, в настоящото производство е наложено със Заповед № 101/2.12.2021 г. на ответника работодател – „Б. п. „ ЕАД, представлявано от Главен изпълнителен директор Д. Д.. Заповедта видимо е изготвена в писмена форма, подписана от Г. Н. Я., надлежно упълномощен от Д. Д. , лице оправомощено затова съгласно нарочно пълномощно с нотариална заверка на подпис , при условията на делегирана работодателска власт (видно от приложеното по делото на л.40 пълномощно). Ето защо, възраженията на ищцата залегнали в исковата молба за неспазена законова форма на уволнителната заповед и издаването на акта от неоправомощено лице са останали напълно недоказани . Заповед № 101 / 2.12.2021 г. съдържа изискуемите по чл. 195, ал. 1 КТ реквизити, а именно нарушителят (Д. Г. И.) , нарушението (описано подробно и по-горе както и в самата заповед в раздела „ фактически обстоятелства свързани с нарушението „ *полагане на подпис вместо получател в опис 242 Е*), кога е извършено същото (на 06.10.2021г.), както и законовият текст, въз основа на който наказанието се налага а наказанието (чл.186 КТ във вр. с чл. 187 , т.3 – неспазване на техническите и технологичните правила и т. 8 – злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието , след поискани и дадени обяснения по чл. 193, ал. 1 от КТ , а и при спазване на разпоредбите на чл.189 КТ и чл.194 КТ). Заповедта е фактологически мотивирана, като са обсъдени всички събрани във връзка с установяване на нарушението доказателства - обяснение от участващи лица, извършена проверка, докладна записка от Е. И. – офис мениджър в *** , пряк ръководител на ищцата) . В тази връзка съдът намира, че са неоснователни, наведените от ищцата възражения за незаконосъобразност на заповедта поради това, че не са посочени конкретните доказателства, чрез които работодателят е установил, че ищцата е допуснала соченото нарушение както и че същото не е описано или не е извършено от нея .

На първо място посочването на тези обстоятелства не е задължителен реквизит от заповедта за уволнение, поради което липсата им не влече автоматично нейната незаконосъобразност. Необходимо е заповедта в достатъчна степен да установява какво е извършеното нарушение и как е установено, но не и описание на доказателствата за това. На второ място в уволнителната заповед ясно е посочено нарушението извършено от ищцата, по разбираем и ясен начин – „полагане на подпис вместо получател в опис 242 Е „. Това нарушение работодателят е установил след сигнал от страна на прекия ръководител на ищцата Е. И., дадени писмени обяснения от ищцата, както и от С. Д. , за която ищцата е твърдяла , че не са й били искани обяснения . Дадените и от ищцата обяснения и от Ст.Д. и сигнала подаден от Ев.И. напълно кореспондират помежду си по отношение на правнорелеватния факт – полагане на подпис от страна на ищцата върху опис 242 Е вместо лицето, получател на пратката . За този факт ищцата е обяснила писмено ,че е била накарана от С. Д. под заплахи да се подпише върху описа , докато

С. Д. е отрекла да е заплашвала ищцата. От събраните от работодателя доказателства, фактът на извършено нарушение от ищцата се установява безпротиворечиво. Същото се установява и от събраните в настоящото исково производство гласни и писмени доказателства (еднозначните показания на свидетелката Ст.Д. / единствения свидетел по делото / , приложените заверени копия на действителния опис и създадения от ищцата недействителен , втори такъв с неавтентичен подпис на получател, квалифицирани от работодателя като нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187 т.3 КТ – неспазване на технически и технологични правила и чл. 187 т. 8 КТ – злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието .

Наказанието е наложено на 02.12.2021 г. , или в двумесечния срок след откриването, съгласно по чл. 194, ал. 1 КТ, тъй като нарушението е извършено на 06.10.2021 г.

Съдът, намира че при налагане на наказанието, работодателят е съобразил нормата на чл.189, ал. 1 КТ. По въпроса за приложението на посочената законова разпоредба е налице формирана задължителна съдебна практика по реда на чл. 290 ГПК, според която преценката по чл.189, ал.1 КТ е задължителна за наказващия орган и нейното извършване е изискване за законност на наложеното дисциплинарно наказание. От съществено значение за спора е да се установи дали ищцата е извършила нарушение на трудовата дисциплина и дали това нарушение обосновава налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание - уволнение. Преценката на тежестта на допуснатото нарушение следва да се основава на всички обстоятелства, имащи отношение към извършеното дисциплинарно нарушение, в т.ч. характер на изпълняваната работа, възложени и изпълнявани трудови функции, значимост и характер на неизпълнените задължения по трудовото правоотношение, настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя и трети лица, дали тези последици са повлияли върху работата на работодателя, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, поведението и субективното отношение на служителя към неизпълнението и др. Възражението на ищцата, че наложеното наказание е несъответно на тежестта на извършеното нарушения (поддържано и в писмената защита), тъй като няма данни от твърдените и описани в заповедта действия на работника да са били предизвикани последици за работодателя а и предходните наказания на ищцата не следвало да се вземат предвид ,поради изтичане на сроковете затова , т.е. изтичане на 1 година от налагането на предходни дисциплинарни наказания съгласно чл. 197 КТ , се явява неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал.1, т.4 от КТ дисциплинарно уволнение може да се налага за злоупотреба с доверието на работодателя, каквато съдът намира, че в настоящия случай е налице.Основното трудово задължение на ищцата , заемала длъжността „пощенски раздавач /пощальон //доставъчна дейност /в *** , съгласно приложената на л. 93,94 длъжностна характеристика е да получава, пренася до работното място , разпределя и обработва входящите писмовни , бандеролни пратки , малки пакети, вестни списания ; да клеймова и подрежда същите по маршрута на обхода на раздавателния си участък; да доставя нерегистрираните пратки в пощенските кутии , а регистрираните пощенски пратки, известия за доставяне , колетни покани, поканите за пощенски и телеграфни записи – лично на получателя срещу подпис в кн. Образец 242. За да изпълнява тази длъжност, съгласно вписаното в длъжностната характеристика,изискването към ищцата е било да има средно образование . Ответникът , чрез процесуалния си представител е представил Закона за пощенските услуги, който регламентира обществените отношения ,свързани с извършването на пощенски услуги в Република България и независимо че е приобщен по делото е общодостъпен . Работата на ищцата съдът намира , че е доказано по делото , че е била натоварена , но това не освобождава ищцата от задължението ѝ за прецизно изпълнение на трудовата ѝ функции като пощальон . В този ред на мисли, съдът отчита факта, че още в писмените си обяснения пред работодателя ищцата е признала за извършеното нарушение, но не е проявила критичност към собственото си нарушение, като извежда извод, че безспорно това е нарушение на основаното трудово задължение на пощальона Д.И.. Нарушението е умишлено и виновно, тъй като ищцата сама е предприела действия в разрез с правилата на работа в пощенската станция за да коригира грешката която е допуснала, която корекция е довела до недопустим резултат . Очевидна за съда е липсата на лоялност и етика от страна на работника към работодателя . Същото осъществява състава не само нарушение на така наречените технически и технологични правила / правилата свързани с обработка на пощенските пратки / , а и злоупотреба с доверие, съгласно разпоредбата на чл. 190, ал.1, т. 4 от КТ. В тази връзка неоснователни се явяват

и възраженията на ищцата, че преценката по чл. 189 от КТ на работодателя не е съобразена с характера на работата и субективното отношение на уволнения служител към конкретното неизпълнение на трудовите задължения. Освен горното, за субективното отношение на ищцата към извършеното от нея нарушение на трудовата дисциплина, свидетелстват дадените от нея обяснения, в които се домогва да прехвърли цялостната вина за действията си на друг служител, служител който не е искал да приеме ненадлежно оформен документ. Видно от целия събран по делото доказателствен материал, единствено ищцата, сама, е създала недействителния опис 242 Е. Фактът, че дори и след като нарушението на трудовата дисциплина е установено от работодателя, работникът, не се разкайва и не се извинява, говори в достатъчна степен за отношенията между страните в трудовото правоотношение- ясно става, че доверие между тях няма, именно това съдът счита, че случая налага налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание от работодателя - уволнение. Поради изложеното по-горе съдът намира, че работодателят успешно, с оглед разпределената доказателствена тежест е установил, че е упражнил законно правото си на уволнение, а ищцата е извършила сочените в уволнителната заповед дисциплинарни нарушения, за които ѝ е наложено наказанието. В горния смисъл е и трайната съдебна практика като например мотивите на Решение № 318/ 21.06.2010 г. на ВКС, Трето г.о., ГК, постановено по гр.д. № 120/2009 г. по реда на чл.290 ГПК, с докладчик съдията Любка Богданова. На последно място следва да бъде отчетено, че ищцата не е ангажирала никакви доказателства в подкрепа на твърдението си, че е налице злоупотреба с работодателска власт.

При горните доводи, искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли. С оглед отхвърляне на иска по чл.344, ал.1., т. 1 КТ, на отхвърляне подлежат и обусловените от него искове- т.е. всички останали искиви претенции.

На последно място съдът дължи произнасяне по въпроса за отговорността за разноски. Съгласно чл.78, ал.3 ГПК работниците и служителите - ищци по дела за трудови спорове, са длъжни да заплатят направените от работодателя разноски, в случаите, когато предявените от тях искове бъдат отхвърлени, както и когато са станали причина да се направят разноски от насрещната страна. С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал.3 от ГПК, на ответника следва да бъдат присъдени направените от него разноски. Водим от разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК, съгласно Закона за правната помощ и Наредбата за заплащане на правна помощ / чл.23, т.1,изм. ДВ бр. 74/2021 г., в сила от 1.10.2021 г./, съдът определя сумата от 100 лева за процесуално представителство на ответника, като счита, че този размер съответства на характера и вида на осъщественото процесуално представителство от юрисконсулта.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от ищцата **Д. Г. И., ЕГН *******, с адрес: *******, против **ответната страна „Б. п.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : *******, представлявано от **Д. С. Д. - Главен изпълнителен директор, искове със следните искания и основания:**

Да бъде признато прекратяването на ТПО чрез дисциплинарното ѝ уволнение, извършено със Заповед №101/02.12.2021 г.на ГДД на „БП“ ЕАД за незаконно и да бъде отменено, **на осн. чл. 344,ал.1, т.1 КТ;**

Ищцата да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „Пощенски

раздавач /пощальон/ /доставъчна дейност/“ в ***, на **осн. чл.344, ал.1, т.2 КТ** ;

Да бъде присъдено на ищцата обезщетение за оставане без работа в резултат на това уволнение, за срок от 6 месеца в общ размер от 6083,22 лева /шест хиляди и осемстотин и три лева и двадесет и две стотинки/ , считано от деня на уволнението (02.12.2021г.), ведно с лихвата от деня на подаване на исковата молба (22.12.2021г.)до окончателното му изплащане, на **осн.чл.344, ал.1, т.3 КТ**;

Да бъде осъден ответника да изплати на ищцата неизплатената част от обезщетението за неползван платен годишен отпуск в размер на 48 лв.(четиридесет и осем лева) дневно за 4 дни неползван платен годишен отпуск за 2020 г. и 4 дни за 2021 г., в общ размер от 384 лв. (триста осемдесет и четири лева) ведно с лихвата от деня на подаване на исковата молба до окончателното му изплащане; **на основание чл.224, ал.1 от КТ**;

При отмяна на заповедта за дисциплинарното уволнение да бъде осъден ответника да изплати на ищцата удържаното на отпаднало правно основание обезщетение по чл.221, ал.2 от КТ в размер на 949,47 лв., (деветстотин четиридесет и девет лева и четиридесет и седем стотинки) ведно с лихвата от деня на подаване на исковата молба (22.12.2021 г.)до окончателното му изплащане, **на основание чл.55, ал.1 предложение трето ЗЗД, вр. чл.221, ал.2 ГПК, като неоснователни и недоказани.**

ОСЪЖДА ищцата Д. Г. И., ЕГН ***, с адрес: *** ДА ЗАПЛАТИ** на ответната страна **Б. п.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : ***, представлявано от Д. С. Д. - Главен изпълнителен директор сумата от **100,00 (сто) лева**, представляваща направени разноски по делото от ответната страна за процесуално представителство –юрисконсултско възнаграждение, пред първа инстанция , **на осн. чл.78,ал.3 и ал. 8 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от получаване на преписа .

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните, чрез процесуалните ѝм представители.

Съдия при Районен съд – Варна: _____